

TÖRVÉNY VAGY KEGYELEM 2.

2013. február 17.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Úr Jézus Krisztus, köszönjük a drága jelenlétedet, köszönjük a drága Szent Szellemet! Drága Szent Szellem, áradj közöttünk a gyönyörű ajándékaiddal, áradj közöttünk a mai napon. Legyél ma a drága Vigasztalónk, a Segítőnk, a Gyógyítónk, a mindenünk. Köszönjük Atyám, hogy szeretsz minket, a Jézus nevében. Te vagy az Alfa és Omega a mi életünkben, a Jézus nevében. Ámen.

Kezünket a zsebkendőkre tettük és imádkoztunk. Közelgő alkalmakról néhány szót említenénk: a jövő szombaton Miskolcon délután 14 órakor kezdődő alkalom lesz, részletek az interneten megtalálhatók. Változás: a kiskőrösi alkalom módosult április 6-ra, 14 órai kezdettel leszünk ott. Siófokon április 20-án leszünk.

Nagyon fontos még, hogy az 1%-os felajánláshoz lehet kapni nyomtatványt, a kijáratnál lehet kérni. Éljetek a lehetőséggel, ezzel egy fontos mutatószám érhető el. Lehet kapni a „kopogtató Jézus” kis könyvjelzőnket, amelyen lehetőség van a pásztori alkalmak felírására is, és a pásztor telefonszámának feltüntetésére. Ez újra vásárolható.

Sajnálunk nagyon, hogy a pénteki imakörünkben az interneten velünk együtt imádkozókat nem tudtuk egybefogni, mert nem volt közvetítés. Március 15-én pásztor konferenciánk lesz, várjuk a szolgáló pásztorainkat.

Szeretném azt említeni első helyen, hogy akik a *hitnek a szép harcát* harcolják – akár a gyógyulás, akár az anyagiak területén –, amikor a gondolatainkban a *hitünkkel ellentétesen* jelenik meg ilyenkor egy-egy *ellenség sugallta gondolat*, semmilyen módon ne engedjük meg, hogy azon időzzünk, vagy azt hordozzuk! Azokat le kell vetni a magaslatokról, mert ellent mond a hitünknek. Nem szabad megengedni ezeket a gondolatokat, egy percig nem szabad eltérni őket, *ki kell dobni* a gondolatok tárházából. Semmiként sem fogadjuk el ezeket, hanem el kell bánnunk vele. Ki kell kergetni.

A *megtérésről* fogunk a jövő héten prédikálni, és az evangéliumhirdetésnek a fontosságáról a következő hetekben. Sok helyen nem az Evangéliumot hirdetik. El fogjuk magyarázni a különbséget, hogy mit jelent az *igaz Evangélium* hirdetése.

Azután pedig rátérünk arra, hogy az *egymás okolását* nem szabad az életünk részévé tenni. A tanítás, amelyet ma hallotok, a múlt vasárnapi tanítás folytatása. A kegyelemről a 2. számút tanítást halljátok. Ha ugyanis nem váltok szabaddá a *törvény kötéseitől* és rabságától, akkor soha nem tudtok *bemenni a kegyelembe*. Isten ugyanis azt szeretné a számunkra, hogy a kegyelmében járjunk.

RÓMA 8,9.

9. Ti azonban nem test, hanem Szellem szerint éltek, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.

Ha valakiben nincs Isten Szelleme, vagyis *nincs újjászületve*, akkor az, *nem Istené*. Nem a test szerint élünk, nem a törvény szerint élünk. Ez szinte ugyanazt jelenti, ahogy erre a múlt héten utaltunk. Nem törvény szerint élünk, hiszen Isten Szelleme bennünk lakozik.

RÓMA 8,14–18.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá Atyám!

16. Ez a Szellem bizonyosságot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Örököstársak vagyunk. Látjuk, hogy Pál magyarázza nekünk, hogy mi az, amivé váltunk, mi az, amivé lettünk Krisztusban.

18. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

A Bővített fordítás is hasonlóan hozza: Isten fiai vagyunk és a dicsőség nekünk lett kijelentve, bennünk lett kijelentve, számunkra lett kijelentve és ránk lett ruházva.

Ez az a dicsőség. Fel lettünk ruházva. Ez még inkább bátorít minket arra, – ha ezt megértjük – hogy *több időt* töltsünk a szellemi imádságban.

Pállal fogunk együtt gondolkodni, aki magyaráz a galáciabelieknek. Olyan zsidókhoz szól a levelében, akik ugyan újjászülettek, de mégis *visszakanyarodnak* a templomi imáadáshoz, az ószövetségi templomszentelés és azoknak hagyományaihoz.

GALATA 3,1–2.

1. Oh balgatat galáciabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek szemei előtt Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha köztetek feszítettett volna meg?

Kicsoda ígézett meg benneteket? Kérdezi, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, az *igazság* pedig az *Evangélium*. Mert elhagytátok az Evangélium igazságát, és *visszakanyarodtatok* a törvényhez. Pál bátorítja őket, hogy *engedelmeskednetek* kellett volna továbbra is az *Evangéliumnak*.

A megígézt szó helyett azt is mondhatnánk: ki *varázsolt el* benneteket? Visszakanyarodni a törvényhez a gyülekezeten belül, annyit jelent, mint szellemi *varázslással elkábítani* a hívőket. Mert varázslás, ami itt valójában szerepel.

Az embereknek fogalmuk sincs arról, hogy mit jelent az újszövetségi szellemi varázslás. Pontosan ezt jelenti, az újszövetségi hívőt *visszavinni* a törvény alá.

2. Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, avagy a hit hallásából?

Látjátok, megint Pál két dolgot állít szembe egymással, a *törvény cselekedeteit* és a *hit hallását*. Két módon lehet Istentől *kapni* bármit is, ezek közül az egyik mód még soha igazából tökéletesen nem működött itt a földön. Pál szembeállítja egymással az ó- és az újszövetséget.

Vajon úgy kaptátok-e a Szellemet, hogy a *törvényt* tökéletesen megtartottátok? – kérdezi. Vagy *hittetek* abban az Evangéliumban, amit mi hirdettünk. Amikor az Úrhoz jöttetek és befogadtátok a Szent Szellemet, akkor az életetek tökéletes lett volna?

Amikor az üdvösséget befogadtátok, amikor a Szent Szellemet befogadtátok, akkor az életetek *nem volt tökéletes*. És Isten mégis *nektek adta* a Szent Szellemet. Hogyan kaptátok tehát a Szent Szellemet, a törvény megtartása által vagy a hit hallása által?

Egy teljesen *új utat* mutat be számunkra, hogy miként lehet Istentől *elfogadni* az *áldásokat*. A szembeállítás két alapkőve a törvénynek a cselekedetei, illetve a hitnek a hallása. A *törvény* megtartása és a *hitnek* a megcselekedése teljesen *ellentétesek*.

Ha valaki törvény alatt él, akkor a *hite nem fog működni*, nem lesz képes arra, hogy működjön, mert ilyenkor *bűntudat* alatt él. Azok a prédikátorok, akik összevegyítik a törvényt a kegyelemmel, a hallgatóság számára csak *bűntudat ébred*, és nem található meg a szellemi felnövekedés. *Csecsemők* maradnak a hallgatók.

GALATA 3,3–5.

3. Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?

Tökéletesek a test szerint? Szembeállítja a szellemieket a hústestiekkel. Vagy a *szellemben* vagyunk, vagy a *hústestben* vagyunk. Ha testben jártok, akkor bizonyára nem vagytok szellemben, mert ezek *ellentétesek*.

4. Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába.

5. Annakokáért, aki a Szellemet szolgáltatja néktek és hatalmas csodákat tesz közöttetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekszi-é?

Hogyan történnek ezek a *csodák*? A törvény cselekedetei által, vagy a hit hallása által? Hányan vagyunk, akik *kívánjuk* ezeket a csodákat, hogy megtörténjenek az életünkben? Bizony. Istent nézzük meg, miként teszi ezeket, melyiket használja, Isten ebben? A törvény cselekedeteit vagy a hit hallását használja?

Magyarázza, hogy a törvény és a hit teljesen ellentétes. Mint ahogy a törvény és a kegyelem is egymással ellentétesek. A *kegyelem* és a *hit* azok a *partnerek*, azok a társak mindig együtt. Olyan sokan vannak, akik tanítják ugyan a hitet, de nem értik valójában, mert próbálják megragadni a hitet, de végül is törvényt készítenek belőle.

Ha elkezded olvasni a Bibliádat, akkor fogod látni, hogy a *hit* és a *törvény* soha *nem keveredik*. Mint ahogy a vizet meg az olajt sem tudod elegyíteni. És neked sem fog használni semmit. *Kegyelem* és a *hit* alatt kell élnünk ahhoz, hogy Isten Igéjéből tudjuk élvezni az *áldásokat*.

RÓMA 5,2.

2. Aki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk,...

Hozzáférhessünk ehhez a kegyelemhez, *hit által* van. Ha nem látod a kegyelem *szükségességét* az életben, akkor az *áldásaival* sem tudsz élni. Jézus, amikor a földre jött, a farizeusok nem látták a szükségességét, hogy nekik szükségük lenne egy Üdvözítőre. A farizeusok maguk is meg voltak *tévesztve*, és úgy gondolták, hogy ők képesek teljesen megtartani a törvényt. Ma ugyanez a *megtévesztés* kint van a világban.

A sadduceusok pedig még abban sem hittek, hogy létezik a halottak feltámadása. Ők is úgy hitték magukról tévesen, hogy tökéletesen megtartják a törvényt. Emlékszel, mikor ketten mentek be a templomba, s az egyik farizeus volt, aki azzal *dicsekedett*, hogy ő milyen tökéletes, és hogy megtartja a törvényt. És a mai napon is ezzel dicsekszenek.

A másik pedig azt mondta, hogy Uram *irgalmaz* nekem, mert én csak egy bűnös ember vagyok. Jézus azt a példát hozta ebből, hogy az a bűnös *igazabban* ment ki onnan az ima után, mint az, aki *önmegigazítás*on levő hívő. Miért?

Azért, mert aki a *saját igazságát*, a tulajdon igazságát próbálja érvényesíteni, annak Isten csak a törvényt tudja adni, hogy abban legyél tökéletes. Isten azért adta a törvényt, hogy *meglássa* abból az ember, hogy azt *képtelen* betölteni és nem képes elérni a tulajdon igazságát.

A Galata levélben olvassuk, hogy a *törvény* nem más, mint egy *vezérlő mesterünk*, amely a Krisztushoz vezérel minket. Ezért, amikor Jézus a földön járt, akkor a *zsidóknak a törvényt* tanította, és nem a kegyelmet.

A gazdag ifjú azzal a kérdéssel ment Jézus elé, hogy mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet? Mi a helyes válasz erre? Higgyél az Úr Jézus *Krisztusban* és az Ő drága *vérében*, ami *megtisztított* téged minden bűntől. De Jézus nem mondhatta még, hogy higgyél bennem, hanem azt mondta: tudod a parancsolatokat.

Jézus gondolta, hogy a fiatalember magában így gondolkodik, hogy ő a bensejében tökéletes, igaz. Mint ahogy a mai napon *megtévesztett* keresztények is így gondolják. Úgy gondolják, hogy a saját igaz cselekedeteik által képesek tetszésére lenni Istennek.

A gazdag ifjú azt válaszolta, mindezeket megcselekedtem. De az Úr így folytatta, hogy egy valami hiányzik még, add el a teljes vagytonodat, és add oda a szegényeknek, és utána kövess engem. Ez szíven ütötte a fiatalembert, mert az ő igazi istene a *pénz* volt.

Senki nem képes megállni úgy Isten előtt, hogy azt állíthatná, hogy ő tökéletesen megtartotta a törvényt. A gazdag ifjú bizonyára azt várta Jézus szájából, hogy húú, te tényleg tökéletesen megtartottad a teljes törvényt.

De Jakab levelében azt olvassuk, hogy ha valaki egy ellen vétett, akkor az egész ellen vétett. Ha egy kis részét a törvénynek megszegted, akkor az egész ellen vétettél. Természetesen, amikor hirdetjük a kegyelmet, akkor tiszteletben tartjuk a törvényt is.

És *eldöntheted*, hogy akarsz-e tökéletességében élni a *törvény alatt*, hogy azt mind megcselekszed, vagy pedig azt mondod, hogy te erre képtelen vagy. Szükséged van egy *Üdvözítőre*. Az Úr akkor azt mondja irgalommal, hogy rendben van, adok számodra egy Üdvözítőt.

Vajon miért adta Isten az izraelitáknak a *tízparancsolatot*? Azért, mert *kérték* tőle. Amikor átadta nekik a tízparancsolatot, akkor már a szívükbe tudták, hogy ezt *képtelenek* lesznek megtartani. Ugyan mondták nagy lendületből, hogy mindazt, amit parancsolsz nekünk, megtartjuk. Háromszor is mondták. De tudta Isten, hogy erre nincs mód.

Azért volt képes Isten *megtartani* őket, mert ígéretet tett az ő atyáiknak, Ábrahámnak, Izsáknak, és Jákobnak, az Ő *ígéretei* szerint cselekedett velük. Mert a *kegyelem szövetségére* tekintett. Nem azért cselekedett velük úgy, mert ráérdemeltek volna arra. Mindannyian Egyiptom isteneinek az imádói voltak ugyanis.

Isten mégis *kihozta* őket Egyiptomból, az *Ő kegyelme* által. Megnyitotta a Vörös tengert előttük, az *Ő kegyelme* által. Amíg a Sínai hegyen volt Isten velük, már akkor ígéretet tett arra, hogy *királyokká* és *papokká* teszi őket magának. De a nép azt mondta, hogy mi nem akarunk felmenni Istenhez, csak Mózes menjen fel, ő beszéljen Istennel. Mi a baj ezzel?

Ugyanez volt a helyzet már a Kertben. Isten figyelmeztette őket, hogy ne egyenek a jó és a gonosz tudásának a fájáról. A törvény ugyanis a *jó* és a *gonosz* ismerete. Ha a jót ismered, és azt cselekszed, akkor jót kapsz, és ha a rosszat akarod megismerni, és azt cselekszed, akkor rosszat kapsz. A jónak és gonosz tudásának fája ez. Ha rosszat cselekszed, akkor átok alá kerülsz.

Az emberek gondolják, hogy a saját erejükből képesek erre, és meg is próbálják, de nem így van. A zsidóknak, míg Mózes fent volt a hegyen, egy arany borjút kellett felállítani az *ő* hamis istenük tiszteletére. Miért kellett ezt megtenniük? Azért, mert a *törvény alá* helyezték magukat, és a *bűn* így *aktivizálódott*, erőt merített.

A törvényt és a kegyelmet nem lehet egymással ötvözni. A törvény és a hit egymással nem ötvözhető, nem keverhető. Ugyanígy a hústest és a szellem sem keverhető. Ha kegyelem alatt vagy, akkor a *kegyelem aktiválni* fogja a *hitedet*, a hited pedig aktiválni fogja a *szellemedet*. Ezek a szellem gyümölcsei és a szellem ajándékai.

A Bibliában összekapcsolódik a cselekedetek, a törvény és a hústestnek a dolgai. Ezek mind együtt járnak. Ha a *cselekedetek* alá kerülsz, akkor a törvény alatt vagy. Ha a *törvény* alatt vagy, akkor a *hústest* jön működésbe. Ennek az lesz a vége, hogy *elköveted* a bűnt. Ez a folyamat már jóval előtte elindul, mint ahogy elkövetnéd a bűnt. Az *első hibát* ott követted el ugyanis, amikor a törvény alá helyezted magad.

Mielőtt az Úr visszajön, az *utolsó napokban* szeretnék *nagy munkákat* elvégezni még az Úrnak. Együtt fogjuk ezt elvégezni, és ki kell jönnünk ezért a törvény alól. Miután a tízparancsolat lejött Istentől, a Sínai hegyről, a zsidók kijelentették háromszor is, hogy mi képesek vagyunk erre, hogy ezeket megcselekedjük. Törvény alá helyezkedtek, és az pedig aktiválta a hústest cselekedeteit.

Jöttek a negatív vonzatok, megépítették az aranyborjút, és annak áldoztak, és mindezekhez hasonló dolgokat tettek. A negatív oldal jött elő, a hústest, a törvény cselekedetei. De hála az Istennek, hogy megjött a *változás* ideje, mert *új szövetség* alá kerültünk, mert a kegyelem, a hit és a Szellem idejében élünk. Hallelúja!

A csodák nem tudnak áradni az életünkön a Szellem nélkül. Mert a *csodák*, a *Szellem által* történnek ugyanis. Keresztények legnagyobb része nem látta még meg, hogy hogyan állítja Pál egymással szembe a *törvény* és a *kegyelem* dolgait.

Amikor a Róma levelet tanulmányozzuk, akkor a *hústest* és a *szellem* szembeállításával találkozhatunk. Semmire nem leszünk addig képesek, amíg nem látjuk *tisztán* a törvény és a kegyelem közötti *különbséget*. A *kegyelem* aktiválja a *szellemi* dolgokat és a hústest cselekedetei pedig a törvény által jönnek elő.

Más szóval, ha valaki egy *erős kötés* alatt éli az életét, akkor nem arra a kötésre kell, hogy koncentráljon, hanem a *kegyelmet* kell az illetőnek szolgálni. Nem a démon és az átokkergetők fognak segíteni az illetőn. Ha a *kegyelmet hallja* tőled, az fogja működésbe hozni a szellemét. Minél *távolabb* kell tartani az illetőt a *törvénytől*.

Az illető például egy hazug tünettel küzd a testében, akkor le merem fogadni, hogy az ördög azonnal ott lesz, valami hazugsággal, hogy súgja, hogy miért van ez neki. Hogy *bűntudat alá* helyezze, hogy *megölje a hitét* vele. Így akarja őket a sírboltba helyezni, ha tudja.

Ha *törvény* alá kerülünk, akkor az a *hústestünket* fogja működésbe hozni, aminek a vége az lesz, hogy *bűncselekedeteket* fogunk cselekedni. Ez egy nagyon *erőtéljes igazság*, amit Pál próbál itt előhozni.

Az emberek sokszor nem értik, hogy miért nem inkább azt magyarázzuk az embereknek, hogy ráébredjenek, hogy mennyire a *bűn alatt élnek*, ahelyett, hogy azt próbáljuk erősíteni bennük, hogy *Isten mennyire szereti őket*. Úgy gondolják ugyanis a keresztények, hogy Isten csak akkor szereti őket, ha ők tökéletesek. De ez nem így van.

Miből kaptuk ezeket a *csodákat*? A törvény cselekedeteiből vagy a *hit hallásából*? Az egész életünk a *kegyelemről* szól és a még több kegyelemről. Miközben az ember a bűnnek a fogságában és a kötések halmazában él, közben is tudja, hogy *Isten szereti őt*. A kegyelem így szól az emberhez: mi a csodát keresel ott, a bűnnek abban a világában?

Mi azt szeretjük elmondani az embereknek, hogy *királyokként* kell, hogy éljünk. Mert ez volt Isten terve, és a mai napon is ez, és ez lesz örökkön örökké. Mi *királyság tagjai* vagyunk, és *ajándékokat* adnak nekünk.

Királyokhoz *méltó cselekedeteket* kell cselekednünk és így fogjuk érezni azt, hogy királyok vagyunk. Már most királyok vagyunk, és ezért el kell kezdenünk ehhez hasonló módon *élni* és cselekedni. Ha a királyokhoz nem méltó dolgokat cselekszel, akkor csak úgy éled az életedet, mint egy ostoba király.

Ezt mondta Pál, a galáciabelieknek, hogy ó balgatag galáciabalie. Mindegy, hogy milyen mélységben mentél, és mit cselekedtél, soha nem fogja megváltoztatni azt a *tényt*, hogy te egy *király* vagy. Mert az Írások tisztán mondják ezt. Kiolvashatod te magod is, a Jelenések 1. fejezetében mondja például:

JELENÉSEK 1,5–6.

5. És a Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fedelme. Annak, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által.

6. És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

Mit kell tennünk? Belenézünk az Igébe, mint egy tükörbe és *felismered*, hogy ó, ez én vagyok. És elfogadod, hogy ez rólad szól, mert Isten így lát téged, az Igének ez a természete, hogy az Ige testté lesz. És te *újonnan születél*.

Azt mondja, hogy Ő *megmosott* az Ő vére által, és *királyokká* és *papokká* tett téged. Istennek és az Ő Atyjának végezte ezt el. Tehát az Istennek és az Ő Atyjának tett minket királyokká és papokká. A *mi Atyánk* is Ő egyben. Ő a Szellemek Atyja. Nagyon jól tesz az embernek, ha ezeken az igazságokon medítál.

1PÉTER 2,9.

9. Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket;

Királyság *tagjai* vagyunk. Királyi papság vagyunk és egy napon meg fogod majd látni, hogy így van, mert újjászületté. Az Írások azt is írják, hogy ez a *dicsőség* majd bennünk ki fog jelentetni, meg fog jelenni bennünk ez a dicsőség. Vagyis te *király* vagy.

A királyok *nem* tartoznak a *törvény alá*. Először tehát arra kell ráébredned, hogy te valóban király vagy. Ahol a királynak a *szava* van, ott *erő* és *hatalom* van! Ezért nem hagyd az, hogy az ördög megfosszon ettől a *koronától*.

Mert én egy király vagyok. Ilyen *hatalmam* van, hogy amit megkötök a földön, az a mennyben is kötve lesz, és amit megoldok a földön, a mennyben is oldva lesz.

A törvény alatt mindig együtt járt a törvény a kívánsággal és a bűnnel. Mindig a *cselekedetekre* fekteti a hangsúlyt, hogy mit vagy képes tenni, hogy ezt tudom megtenni, vagy azt tudom megtenni. Ez a fajta hozzáállás *aktiválja* a törvény természetét. Ha már egyszer a törvény alá kerültél, akkor tudd meg, hogy a *bűnnek ereje* a törvény. Ez az erő fogja *aktiválni* a *hústest* cselekedeteit.

Például az ember elkezdi álmodozni egy gyönyörű ropogós arany sült csirkéről. Ha elkezdem így formálni, akkor a szavakból látod-e, hogy ez milyen? Ropogósra sült. De most máson kell gondolkodnunk, tehát *ne gondolkodj* rajta. Ezt kell tenni egy *gonosz* gondolattal. Így kell *elkerülni* ezeket a gonosz gondolatokat. Vagy egy pálmafát írok le előttetek...

Istennek az a *módszere*, hogy a gondolatokat *helyettesíti* más gondolatokkal, és nem úgy, hogy próbálsz elnyomni magadban. A legnagyobb titka, *elhessegetni* ezeket a rossz gondolatokat: mikor elkezdjük az Igét kimondani, miközben *szóljuk az Igét*, megtörtnek ezek a gondolatok és *eltávoznak*! Ha az embernek a gondolatai besüppednek és egy bizonyos dolgon időzik állandóan, nagyon *gyorsan* ki lehet *jönni* onnan.

Prédikátorok gyakran vannak, hogy egyrészt prédikálnak a *kegyelemről*, másrészt pedig azt mondják, hogy ha valami bűn van a szívedben, akkor Isten távol van, *eltávozott* tőled. Azért kell ezzel felhagyni, ezzel a prédikálással, mert ezek a gondolatok Ésaías könyvében vannak, ami az Ószövetség. *Izraelre vonatkozott* és ők a törvény szövetsége alatt voltak.

Az Újszövetségben mutass nekem egy helyet, ahol azt írják, hogy az *igaznak* nem hallgatná meg az *imádságát* az Úr. Miért *hallgatja* meg Isten a mi imádságunkat? Azért, mert van valaki az *Ő jobbján*, aki könyörög érted. *Jézus imái* mindig *választ* nyernek, mert az *Ő állása* Isten előtt, az tökéletes.

És mivel *Ő* tökéletesen áll Isten előtt, *megigazultságban*, ezért te is ugyanúgy állsz, mert Isten, amikor *Jézus nevében* mész oda, akkor nem rád tekint, hanem a *Fiára*. És *Ő* örökre lett a mi Főpapunk. Hiszen *Ő* maga tökéletes. Mivel a *Főpapunk tökéletes*, ezért Isten *téged is tökéletesnek* lát. Tiszta vagy-e?

ZSÍDÓ 10,14. 18.

14. Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.

Egyetlen egy áldozata, az *Ő véráldozata* tökéletessé tett minket.

18. Ahol pedig bűnök eltörlése vagy, ott nincs többé bűnért való áldozat.

Milyen hosszútávra nézve lettél *tökéletessé* téve? *Örökre*. Soha nem fogunk már hibáztatni Isten előtt. A teológus szemszögéből is lehet, hogy hallottad már a kegyelmet prédikálni, de az olyan hideg és rideg volt.

Biblia azt mondja, hogy a mi Urunk soha többé el nem hagy minket, és el nem távozik tőlünk. Ezt nem azért mondjuk, hogy még közelebb kerüljünk hozzá, hanem azért mondjuk, mert már *közelvalókká* lettünk. Mert ez az igazság. Ez az igazság. Hallelúja!

Ha igazán a kegyelem alatt élsz, akkor meg van ez az érzeted is, hogy a *kegyelem működik* az életedben. Isten *feltételek nélkül* szeret téged mindenkor. Ha ezt tudod, akkor képes vagy folytonosan a *győzelemben* élni. A *kegyelem* és a *szeretet* legyen mindig a szemed előtt, mert akkor lesz képes a *hited* igazán fölkelni és *munkálkodni*.

Olyan tisztán mondja, hogy Isten *úgy szerette* e világot, hogy az egyszülött Fiát adta... Egyszer és mindenkorra adta. A törvény pedig nem hitből van. Akik a törvény alatt vannak, azoknak a törvény szerint kell élniük. A *megigazultság*, amely hitből van, azt mondja, így szól, hogy *higgyél*. Amikor a *kegyelem* Evangéliumát hirdetem, az *aktiválja* a hitedet. Az a *hit* pedig felébreszti a *szelemedet*.

Ugyanígy volt a Kertben is a *választási lehetőség*, meg volt a jó és gonosz tudásának a fája, és volt egy másik fa, az élet fája. Sokkal jobban járhattunk volna, ha ők az élet fájáról esznek. Isten figyelmeztette őket, hogy a jó és a gonoszt tudásának fájáról ne egyenek. Ez a *törvénynek* a képe. Gyere ki a törvény alól. Ne élj a törvény által.

Amely napon feladod a törvény cselekedeteit, sokkal többet fog jelenteni az élet a számodra. Akik a *törvény* alatt próbálnak élni, a keresztények, azoknak egy *borzadály* az életük. *Gorombák*, mint maga az ördög. Amikor úgy érzik, hogy igazuk van, akkor úgy viselkednek, amikor pedig tévednek, akkor borzasztó pocsékul érzik magukat. Ugye ismertek ilyeneket?

Mikor az *önigazságukat* érzik, akkor magas lovon vannak, és gorombák, mikor pedig eltévesztették, akkor pedig az *önsajnálathoz* kerülnek, és borzalmasan érzik magukat. Ez egy biztos *jele* annak, hogy a *törvény* alatt vannak.

Alapvetően az egész emberiség legalisztikus [törvények alá rekesztett], bárkit megkérdezel a világban. Megkérdezed, hogy lehet a mennyországba kerülni? Az lesz az első, hogy el kezdik magyarázni, hogy ahhoz jó dolgokat kell cselekedni. Nem szabad hazudni, nem szabad gyilkolni, nem szabad erre menni, meg nem szabad arra menni.

Ha megkérdezel bármelyik vallásban egy papot, hogy hogyan lehet a mennyországba jutni? Jön a *vallásos rendszabályokkal*: hétszer kell egy nap imádkoznod, de a saját szobádba nem jó, hanem ki kell menned az ég alatt, vagy ide kell menned, vagy oda kell menned. A világon bárhol nézed ezt, így van.

Az egésznek az alapját pedig a *tízparancsolat* képezi. Ez azért van így, mert az Isten a *tízparancsolat* igazságát az ember *lelkiismeretére* ráírta. Az egész világ tudja. Ezért van bennük az, hogy valamit imádniuk kell. Talán a napot vagy a holdat.

De Isten ennél jobbat cselekedett nekünk, mert *megmutatta*, hogy ki az, aki teremtette a napot. És odaadta nekünk az *igaz imádat* Szellemét. A világ legalizációban [törvények alatt] él. Egy hét alatt kikerülhet az ember az újszövetség kegyelme alól, vissza a törvény alá. Alapvetően mindannyiunkra jellemző ez, hogy *hajlamosak* vagyunk a törvénykezésre.

Nyugodtan szabadítsd fel magad! Nézd meg, ki az, akinek a *társaságát* Jézus igazán élvezte, amíg a földön járt. A *bűnösök* körében szívesen forgott, a *prostituáltakkal*, az *adószedőkkel*, a vámszedőkkel volt együtt. És a vámszedők igazán *rosszhírűek* voltak, mert mindenkit megloptak, akit csak tudtak. Ezeket befogadta Jézus.

Kik voltak azok a földön, akik *nem* tudták élvezni az Ő *közelségét*? A *saját igazságukból* boldogulókat. A farizeusokat irritálta. Mi Mózesnek a fiai vagyunk, a Mózeszt szeretnénk, mondták. Mi megtörtjük a törvényt. Jézus a *legerősebb szavakkal* állt ellenük és mondta el a véleményét róluk.

Legtöbb keresztény úgy gondolja, hogyha jókat cselekszik, akkor a mércéje az Úrnál elbillent a mérlegen a jó irányba. Ha pedig nem jókat cselekedett, akkor valahol ott egy kicsit lejjebb került az Úrnál.

Egy prédikátort hallgattam a TV-ben, megkérdezték tőle, hogy te tökéletes vagy az Úr előtt? Gondolom, hogy az vagyok, próbálok az lenni, válaszolta.

Istennél nem tudok érted imádkozni akkor, mert az Isten az ilyeneket nem gyógyítja meg. Isten a *méltatlanokat gyógyítja*. Én is ilyen vagyok, méltatlan, és Isten ilyeneket használ arra is, hogy pl. a betegekért imádkozzam. Mert az önerőből tökéleteseket soha nem használja Isten. Úgy gondolják, hogy tökéletesek ugyanis, de ilyen nincs, hogy képes lenne rá az ember.

A gyógyító összejöveleimen is lehetett tapasztalni ilyen véleményeket, ilyen hangokat, hogy Isten elvétí, hogy *kiket* gyógyít meg. Voltam vagy ötven összejövelelőden, mondta az egyik ilyen ember, és mindig elvétí Isten, hogy *kiket* is gyógyít meg.

A mi *igazságunk* azon alapul, hogy *Jézus engedelmes* volt, nem a mi engedelmességünkön. Nézd meg ezt saját magad...

RÓMA 5,19–21.

19. Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek, azonképpen egynek engedelmsége által sokan igazakká lettek.

Nem a mi saját cselekedeteink által nyertük el az *igazságunkat* Istennél, hanem az Úr Jézus *Krisztus engedelmsége* által lettünk igazakká. Ez *örökre* szól. Ezt minél jobban megérted, annál *közelebb* kerülsz az Úrhoz.

Ha rossz lennél, az nem fog téged eltávolítani ebből a közelségből. Vagyis, hogy te mit tudsz a saját erődből megcselekedni, ez nem lesz olyan mérvadó. Egy példát hozok erre: megkérdezi a feleség a férjtől, hogy ugyanúgy szeretsz-e engem, ha rendet tartok otthon és a háztartást jól vezetem, mintha nem?

Mert azt mondja a feleség, hogy ha tudom, hogy *szeretsz* engem, akkor az *erőt ad* nekem arra, hogy mindent *rendben* tartsak. Ugyanez az *Úrnak a szeretete*, ami erőt ad nekünk arra, hogy *mindent jól cselekedjünk* meg. Nincs egymásnak a bökdösése, hogy akkor szeretlek, ha... Isten folytonosan szerető Isten. Egy *folytonosan szerető Isten*.

RÓMA 9,30.

30. Mit mondunk hát? Azt, hogy a pogányok, akik a megigazulásra nem törekedtek, a megigazulást elnyerték, mégpedig a hitből való megigazulást;

Kétfajta megigazulásról fogunk olvasni. Ha a *törvény* szerint engedelmeskedsz, és igaz leszel, a másik pedig a *hitből* való megigazulás. Kétfajta megigazulás létezik.

RÓMA 10,5.

5. Mert Mózes a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azokat cselekszi, él azok által.

Nézzük az előző verset, az is nagyon fontos

RÓMA 10,4.

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Kétfajta megigazulásról lehet itt gondolkodni. Egyik, ha megtartjuk tökéletesen a törvényt. És Jézus azért jött, hogy azt a törvényt, amit Isten adott, tökéletesen megtartsa, *betöltse* és így *eltöröltetett*. Visszamegyünk a...

RÓMA 9,30–32.

30. Mint mondunk hát? Azt, hogy a pogányok, akik a megigazulásra nem törekedtek, a megigazulást elnyerték, mégpedig a hitből való megigazulást.

31. Izrael ellenben, mely a megigazulás törvényét követte, nem jutott el a törvény szerinti megigazulásra.

A zsidóknak *613 törvényt* kellett betartaniuk. Ha a törvényt lebontották, ami az *imasál*, amit hordanak. 613 rojt lógott a végén, minden törvényt 1 db rojt jelképezett. Ez pedig, amit ők próbáltak megtartani, ez a mi valóságunk lett.

32. Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a megütközés kövébe.

Látjuk a *hibát*, amit elkövettek. A törvény cselekedeteiből próbáltak ugyanis megigazulni. De nem tudtak eljutni oda, hogy ez megtörténjen. Mi pedig meg se próbáljuk! Akik megpróbálkoznak vele, azok a *tulajdon igazságukat* kereső keresztények.

Még a zsidók között is találunk olyanokat, akik Krisztus ellenesek. Azért, mert meg lettek *vakítva*, meg lettek tévesztve, amíg az idők teljessége el nem jön a számukra. Lehetséges az, hogy az ember minél inkább a saját igazságát próbálja betölteni, annál kevésbé látja a Krisztust, és a krisztusi *kegyelemből való megigazulást*.

Azért adatott ugyanis a törvény, hogy lássa az ember azt, hogy *szüksége* van a Jézusra, a *Megváltóra*, aki által az *Atyához mehet*. Most, hogy már Krisztusban vagy, többé már nem tartozol a vezérlő mester alá, vagyis a törvény alá.

RÓMA 10,1–4.

1. Atyámfiak, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael üdvösségét

2. Mert bizonyosságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint.

3. Mert az Istentől eredő megigazulást nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Istentől eredő megigazulásnak nem engedelmeskedtek.

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Ezért kimondhatom azt, hogy Isten *kegyelme* által *megigazultam*, az *Ő vére* által. Az *Ő vére* által *te* is igazan állsz a Mindenható előtt. És ha ezt hisszük, akkor a *hitünk* képes *áradni* és *növekedni*. Képesek leszünk *uralkodni* az életben, azért, mert az ördög nem lesz képes többé meg sem közelíteni téged.

RÓMA 5,19–21.

19. Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek, azonképpen egynek engedelmissége által sokan igazakká lettek.

20. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megsokasodjék; de ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik:

21. Hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által. Hallelúja!

A kegyelem uralkodik a megigazulás által. És ahogy megértjük ezt a *megigazultságot*, és a kegyelem elkezd uralkodni felettünk, úgy a *szent erő* elkezd áradni az életünk felett a hitünk által. Ez a kulcs a *természetfelettiekhez*.

Megvan a célja, mindezeknek a tanításoknak. Az Úr valami igen *nagy természetfelettit* szeretne nekünk ajándékozni. És ha nem kerülünk bele ebbe az *áradatba*, akkor nem leszünk képesek arra, hogy az Úr *használgon* minket, hogy fölfejlessze a többieket.

A *szellemi* mindig üldöztetésben szenvedett, a *hústesti* üldözte a szellemét. Az ősatyáknál lehetett ezt látni. Ábrahámnak a két fia, az Izsák és az Izmael közötti harcot. Föl kell ébrednünk tehát, ha akarunk továbbmenni ezzel az üzenettel, sokakat tudunk *behozni*.

Csodákra lesz szükség. *Csodákra és gyógyulásokra*. És az *Evangéliumot* kell hozzá hirdetni. Meg kell látni azt, hogy mi az, ami viszont *nem* az Evangélium, amit [némelyek] hirdetnek nekünk. És az országban a legnagyobb *hazugság*, amiről a jövő héten szó lesz, *ellene* fogunk menni a *megtérés téves* hirdetésének, hogy mi is az igaz megtérés.

Ti pedig *változtok*. Belül fogtok megváltozni. És utána ez a változás fog *kisugározni*, kifelé. Egyre áldottabbak és áldottabbak lesztek, és ráébredsz arra, hogy mindezt *megkaptad* Istentől, bár *nem érdemelted* meg. És hogyan jutottam el ide? Isten szeretete által.

Köszönjük Istennek a Szellemnek a megnyilvánulásait, sok gyógyulás lesz ma. Gerinc, derék tájékon sok gyógyulás, fülben gyógyító kenet van már. Erős a kenet.

Álljunk fel: *Köszönöm Úr Jézus. Köszönöm mennyei Atyám a megváltásod csodálatos tervét. Köszönöm a Fiadat. Aki meghalt értünk. Kiontotta a vérét értünk. Köszönjük a Szent Szellemet. Akit nekünk adtál, hogy vezessen minket. Hogy az Úr Jézus Krisztus életét megjelentse nekünk, gyógyulásokban, ismeretben, bölcsességben, megértésben. Mindezt elfogadom. Köszönöm. Köszönöm Úr Jézus. Ámen.*

„Ráadás” – Az istentisztelet befejezése előtt a következők hangzottak el ráadásként.

Egy fiatal pár *bizonyosságára* kerül sor, akik elmondják, hogy az Úr nagyon nagy csodát tett velük. Már régóta, több mint hat és fél éve szerettek volna egy kisbabát, de *meddőség* állt fenn a fiatalasszonynál. Egyik petefészke sem működött, erről a kezében tartja az orvosi jelentéseket. Az Úrnál viszont nincs lehetetlen!

Elmondja, hogy azt hitte, az orvosok majd megoldják nála ezt a problémát. Többféle gyógyszeres kezelésen részt vett, eredménytelenül. Injekciós kezeléseken is átesett. Végül az orvos kijelentette, hogy nem lehet gyermeke természetes úton, csak mesterséges megtermékenyítéssel.

Ők ezt nem vállalták, kijelentették, hogy nem fognak semmilyen meddőségi centrumba elmenni, semmilyen orvosi kezelésre nem hajlandók. Inkább az Úrnak adják át az ügyet. Erre

az elhatározásra a kegyelem tanításainak hallgatása után jutottak el. Megértették, hogy át kell adni az Úrnak minden problémánkat.

És akkor az Úr kegyelme megérintette őket, sőt az Úr a szívükre helyezte, hogy házasodjanak össze, mert nem voltak házasok. És nászajándékba kaptak az Úrtól egy kisbabát, négy és fél hónapos terhes most az anyuka, és teljesen egészségesek a kisbabával együtt.

Sandersné dr. Kovács Erzsébet elmondja: Hatalmas a mi Istenünk, mert nemrégiben kértétek, hogy imádkozzunk együtt, mert szeretnétek egy kisbabát. És nem kellett sokáig várni, négy és fél hónap, és itt van a baba.

A férj is megerősíti azt, hogy higgyetek és kérjetek bármit, mert Isten képes betölteni a szükségeiteket. Egy kislányt szerettünk volna mindig, és a kis jövevény pedig kislány. Dicsőség az Úrnak!

Sandersné dr. Kovács Erzsébet: Hallelúja, ez a kisbaba az Úrban fog növekedni, még négy és fél hónap, és a kisbabát a kezünkben fogjuk tartani, mint legfiatalabb kisbabáját a gyülekezetnek.

Jim Sanders elmondja, hogy a tegnapi tatabányai alkalmon jött egy asszony, az orvosok szerint valami műtetre lett volna szüksége. Kórházba akarták, hogy menjen, de ő azt mondta, hogy nem a műtétet választja, hanem inkább eljön erre a gyógyító összejövetelre, és itt meggyógyul. Nagyon súlyos gerincproblémája volt, és az orvosok mindenképpen gerincműtétet akartak, de *tökéletesen meggyógyult*.

A lényeg, amiért hozom a példát, az a gondolataink. Tehát az még rendjén van, hogy az ember elmegy az orvoshoz, és az orvos elmondja az ő látása szerint, hogy mi a probléma, mert ők ehhez értenek. De amit mond, az nem fog meggyógyítani.

Lehet, hogy a hitetlensége, ahogy a betegségedhez áll, az még ártani is fog neked. Nem engedte azokat a gondolatokat a fejében, és *ragaszkodott* ahhoz, hogy neki *megvan* ez a gyógyulás.

Minden olyan *gondolat*, ami ellentétes azzal, amiért imádkoztok – mindegy, hogy milyen tünet van a testedben –, ne engedj meg semmilyen gondolatot, ami azt sugallná, hogy nem kaptad meg a *gyógyulásodat*!

Vagy olyan gondolatokat se engedj meg, amelyek azt táplálnák benned, hogy nem lesz meg ez a *munkahelyed*, vagy az a *vállalkozás* nem gyarapszik, vagy a *gyülekezeted* nem gyarapszik.

Tehát ilyen gondolatokat, amelyek a *hitetlenségből* fakadnak, ezeket *ne engedd* meg. Helyette azokon gondolkodj, amit a Filippi 4,8 Igéje mond, azokon gondolkodj, amelyek abba tartoznak. Az ördög így *lopja* meg az áldásokat, a gyarapodást pl. mert *kibeszéli* belőlünk az áldásokat, hogy az nem úgy van. Ezt ne engedd meg. Ne engedd, hogy azt magyarázza neked, hogy az neked nincs meg. Ámen.

Ez része annak, amikor a Biblia írja, hogy *álljatok ellene az ördögnek*. Az, hogy ezt megértsük, nagyon sokatoknak segítségére lesz, hogy miként kell a *gondolatainkat irányítani*. A gondolatainkat igenis *uralni* kell és irányítani. Dicsőség Istennek! Ámen!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.